

UVODNIK

Mednarodna katoliška revija *Communio* že od svoje ustanovitve leta 1972 vsako leto v svojem prvem zvezku obravnava osrednje vsebine katoliške vere. To so posamezni členi apostolske veroizpovedi, deset Božjih zapovedi, sedem svetih zakramentov, osmeri Gospodovi blagri, skrivnosti Jezusovega življenja – zlasti tudi svetle skrivnosti rožnega venca. V zadnjih letih pa premišljujemo o sedmerih prošnjah Gospodove molitve *očenaš*. Tokrat je na vrsti predzadnja prošnja: »*In ne vpelji nas v skušnjava*«.

Najprej hočem navesti pogumno in prostodušno izjavo zaslužnega papeža Benedikta XVI., da »je oblika te prošnje za mnoge spotakljiva: Bog nas vendar ne vodi v skušnjava.« Joseph Ratzinger svoje preudarno premišljevanje sklene z besedami: »V naši molitvi šeste prošnje očenaša mora biti z ene strani vsebovana pripravljenost, da sprejmemo nase breme preizkušnje, ki nam je odmerjena. Z druge strani pa je to ravno prošnja za to, da bi nam Bog ne dodelil več, kakor zmoremo nositi; da nas torej ne bi izpustil iz rok. To prošnjo izrekamo v zaupljivi gotovosti, za katero nam je sveti Pavel podaril besede: ‚Bog je zvest in vas ne bo pustil skušati čez vaše moči, ampak bo s skušnjava dal tudi možnost, da jo boste zmagali‘ (1 Kor 10,13)«.

V tem zvezku sledita dve strokovni razlagi omenjene *očenaševe* prošnje: najprej študija Konrada Schmida o tem, kako je Bog preizkušal Abrahama, ki naj bi daroval svojega sina Izaka. Nato pa celovita razprava Helmuta Hopinga o dvojnem pomenu svetopisemskega izraza »preizkušnja/skušnja«. Sledita dve kratki besedili iz duhovnega izkustva krščanskega zahoda in vzhoda. Najprej kratka meditacija bl. Karla de Foucaulda in nato tehtna razlaga ruskega pravoslavnega teologa Aleksandra Schmemanna.

Slovenska izdaja Mednarodne katoliške revije *Communio* se v drugem delu dotakne še aktualnih domačih vprašanj. Tokrat

prevladujeta dve izjemno občutljivi tematiki. Najprej vprašanje *slovenskih mučencev*. Pred seboj imamo dve vrhunski pričevanji: raziskave dr. Franca Cukjatija in analizo + prof. Justina Stanovnika o slovenskih mučencih, ki jo objavljamo v njegov spoštljiv spomin.

Končno je preveden nadvse aktualen dokument Kongregacije za verski nauk »*O pastoralni za homoseksualne osebe*«. Po zanesljivih podatkih je prav homoseksualnost vzrok za 80% vseh spolnih zlorab nad mladoletnimi osebami. Posebno pozornost zasluži predavanje kardinala Roberta Saraha o preroški okrožnici sv. Pavla VI. »*Humanae vitae*«. Kardinal se obrača na družine, da bi jim pomagal odkriti lepoto in veličino njihove poklicnosti. Krščanske družine vabi k zakonski svetosti in starševski odgovornosti po Božjem načrtu. Močno poudari, da Cerkev z okrožnico *Humanae vitae*, ki je ob svojem izidu doživela velik odpor pri številnih škofih in teologih na Zahodu, verodostojno uči Božji nauk. Kardinal Sarah, ki ga je papež Frančišek imenoval za prefekta Kongregacije za bogoslužje in disciplino zakramentov, ne prikriva zahtevnosti krščanske svetosti. Hkrati pa svari, da pačenje in zavračanje Resnice, z njo pa moralnih norm, ki določajo svetost človeškega življenja, pomeni neposreden boj proti Bogu samemu ter samouničevanje Cerkve od znotraj. V okrožnici *Humanae vitae* se Resnica ni spremenila.

Bogato vsebino tega zvezka nam osvetljuje slika na naslovnici. Renesančni nemški slikar Matthias Grünewald je dramatično upodobil Kristusovo križanje (1515), Isenheimski oltar, Colmar v Franciji: »Bog svojemu lastnemu Sinu ni prizanesel, ampak ga je dal za nas vse. Kako nam torej ne bo z njim tudi vsega podaril?« (Rim 8,32).

Janez Ferkolj